

SIMONA  
GOSU

Fragil

povestiri

POLIROM  
2021

## Cuprins

|                                         |     |
|-----------------------------------------|-----|
| Aleea Duetului 26 . . . . .             | 5   |
| Împăratul . . . . .                     | 34  |
| Revederea . . . . .                     | 50  |
| Negresa . . . . .                       | 60  |
| Vecinii noștri . . . . .                | 67  |
| La ștrand . . . . .                     | 81  |
| Legături . . . . .                      | 84  |
| Un miros dulce . . . . .                | 102 |
| Lumină . . . . .                        | 108 |
| Drumul spre palat . . . . .             | 128 |
| Hotel Paradis . . . . .                 | 151 |
| Primii fulgi . . . . .                  | 169 |
| Secrete . . . . .                       | 180 |
| <i>Feeling scared is good</i> . . . . . | 223 |
| Îndoieli . . . . .                      | 231 |
| O zi de vacanță . . . . .               | 251 |
| Singuri . . . . .                       | 261 |
| Neliniști . . . . .                     | 265 |
| Zi de vizită . . . . .                  | 285 |
| Cinema Central . . . . .                | 298 |

Femeia a întors capul și i-a făcut cu mâna lui Dan. Bărbatul se apropia cu un rucsac pe umăr și un set nou de jucării în mână. A ridicat o lopățică și a fluturat-o spre ele.

— Ce-are Azaleea aici? Ce i-a adus tati? a întrebat vesel când a ajuns în dreptul lor.

Fetița a chiuit de bucurie și a ales o stea-de-mare dintre jucăriile de plastic. S-a lăsat pe vine și a cufundat-o în nisip. Tatăl ei a lăsat rucsacul pe șezlong și a rămas în picioare, lângă Marina. Au urmărit-o câteva secunde pe fetiță. Dan s-a lăsat pe vine, lângă Marina, descoperindu-și fruntea. Femeia a întors capul spre el. Avea aceeași expresie mirată ca a ei, în urmă cu zece ani, când își purta fruntea liberă. O cosmeticiană o sfătuisese să-și lase breton – nu o avantajau sprâncenele ușor ridicate, ca și cum era mereu nedumerită. Oricum, bretonul și trăsăturile ascuțite, pe care fața ei le căpătase în ultimii ani, o întinereau.

— Cum a fost aseară? a întrebat Dan.

O privea fix în timp ce răsfirea nisipul în palme.

— A fost extraordinar, terasa plină, oamenii în delir, a spus Marina și a sărit în picioare. Am amortit aici, a adăugat în timp ce își scutura marginea rochiei și fundele slipului.

S-a jucat apoi cu mărețele șnururilor, zornăindu-le. Dan s-a ridicat, s-a îndepărtat un pic de ea.

— Azaleea, adu steluța, adu steaua la tata.

Copilul s-a așezat și a continuat să scormonească nisipul.

— Face ce vrea ea, a răs Marina, privindu-l.

A rămas cu ochii la smocurile de păr blond de pe umerii lui. L-a urmărit cum își legăna brațele, dându-i indicații fetiței. Dan i-a aruncat o privire peste umăr, i-a zâmbit.

— Ce face Andra, Dan? Du-te la ea, mă descurc cu pitica.

— A găsit un loc liber la masaj, vine și ea după aceea.

Și-a frecat pieptul, a coborât mâna, mângâindu-și prelung abdomenul bombat.

— Vrea să înoate, a adăugat și a apucat șnurul șortului.

— A, super, s-a bucurat Marina.

S-a dezbrăcat de rochie și s-a înălțat pe vârfuri să o agațe de spițele umbrelei. Când s-a întors, Dan o privea cu mâna la tâmpie. Femeia s-a așezat pe șezlong cu ochii după copil. Azaleea dădea din cap, zâmbind larg. A apucat lopățica și a băgat-o în gură.

— Nu e voie, a strigat tatăl ei.

— O dor gingiile, a spus încet Marina.

A cotrobăit în rucsacul roz și s-a grăbit la nepoțică cu un pachet de șervețele umede. Dan s-a aplecat lângă ele.

— Uite, vezi cum salivează? Îi dau măselele, a spus Marina, arătând spre gura fetiței.

I-a șters cu grijă nisipul de pe față. Azaleea a început să plângă și a aruncat jucăria.

— Nu a dormit toată noaptea, cred că e obosită, a zis Dan.

Plânsul fetiței s-a întetit. Bărbatul a luat-o în brațe, sărutându-i fruntea. Marina i-a aranjat pălărioara pe cap și a rămas cu mâna pe spatele ei gol. Își plimba palma pe pielea copilului, ocolind mâna lui Dan.

— Șșș, nu mai plânge, Azaleea, nu plânge fata. Mă duc eu să o culc. Să nu o vadă Andra. N-o să-i mai ardă de înot dacă o vede așa, a zis neliniștită, căutând privirea bărbatului.

A rămas un moment cu palma peste mâna lui. Dan a fixat-o o clipă și a încuviințat. Marina s-a grăbit spre șezlong, a strâns lucrurile. Și-a

înfăşurat prosopul în jurul taliei, şi-a pus geanta pe umăr şi s-a apropiat de ei.

— Cine face nani cu Marina? a întrebat, bătând din palme.

I-a luat copilul din braţe, în timp ce bărbatul căuta în rucsac. I-a întins cardul de la cameră.

— Uite, nu-i mai face duş. O adormi în pat şi-o pui dup-aia în pătuţ, da? O aştept pe Andra şi vin şi eu.

— De ce să vii? Te sun eu dacă nu adoarme.

Marina a intrat în hotel cu fetiţa în braţe. Azaleea suspina cu ochii închişi, dar lacrimile i se opriseră. Şi-a desfăcut cu o mână prosopul din talie şi a lăsat-o pe fetiţă în mijlocul patului. A tras perdelele în timp ce o ruga să nu coboare din pat. Camera s-a întunecat. A oprit aerul condiţionat şi s-a aşezat cu picioarele încrucişate lângă copil. I-a schimbat pampersul, i-a şters cu grijă corpul cu şerveţele umede. A îmbrăcat-o cu gesturi repezi, în timp ce îi cânta. Fetiţa o privea cu degetul în gură. Îşi ţinea pleoapele lipite câteva secunde, apoi le deschidea, speriată, ca şi cum ar fi vrut să scape de un vis urât. Marina îi mângâia fruntea, cântându-i. După câteva minute, degetul fetiţei i-a alunecat din gură cu un plescăit. În cameră, doar murmurul cântecului de leagăn se mai auzea. Femeia s-a oprit din cântat, a răsuflat uşurată. Uşa liftului s-a trântit cu zgomot pe hol. Şi-a strecurat cu grijă palmele sub Azaleea. A ridicat-o uşor, s-a apropiat cu paşi mici de pătuţul instalat între noptieră şi canapeaua de lângă balcon. A lăsat-o jos, şi-a tras cu grijă mâinile de sub ea. Fetiţa a oftat şi s-a întors pe-o parte. I-a acoperit picioarele goale. A dat să îşi îndrepte spatele, dar parcă se lipise de pătuţ. Mărgeaua de la şnurul slipului

se prinsese în plasa transparentă a pătuțului de voiaj. A tras șnurul, cu ochii la Azaleea. Fundele s-au desfăcut și slipul i-a alunecat. A rămas cu el în mână. A făcut câțiva pași spre pat. Din holul de la intrare s-a auzit un foșnet. Și-a lăsat capul într-o parte, privind spre ușă.

— Ți-ai uitat asta, i-a șoptit Dan, apropiindu-se cu mâna întinsă.

Și-a umezit buzele și i-a arătat rochia roz.

— Unde-i Andra?

— Înoată, am intrat cu cardul ei, a spus încet Dan, apropiindu-se de ea.

I-a întins rochia. Marina îl privea nemișcată. Și-a dus slipul în dreptul buricului, l-a coborât un pic. Și l-a întins pe burtă, ținându-l de șnururi, ca și cum îl proba. A înghițit în sec.

— Unde mi-e geanta? a întrebat, căutând cu privirea prin cameră.

— Șș, a zis bărbatul, cu degetul lipit de buze.

A desfăcut rochia și a ridicat-o deasupra ei. I-a strecurat-o pe cap și i-a netezit-o peste umeri. Femeia a rămas neclintită. Dan a continuat să-i mângâie prelung umerii peste rochie, trăgând de margini. I-a cuprins talia cu palmele.

— Ce faci? l-a întrebat femeia fără să-și miște mâinile din șold.

Glasul îi tremura, îi urmărea mișcările, cu o privire nedumerită.

— Te ajut, vreau să te ajut, Marina, i-a răspuns bărbatul.

I-a privit soldurile.

— Dă-mi mâna, i-a șoptit și a lărgit mâneca rochiei.

Femeia și-a desprins mâinile din șold. Slipul i-a alunecat la picioare. L-au privit amândoi. Marina și-a potrivit mânecile pe brațe, ferindu-și

ochii. Și-a tras rochia peste coapsele goale, a netezit-o de câteva ori. Bărbatul respira greu. S-a aplecat și a luat slipul de jos. A rămas cu el în mână și s-a uitat în ochii ei. L-a dus la buze, a tras aer adânc în piept și l-a sărutat.

— Dan? a îngăimat Marina.

Îi șoptise numele cu o voce caldă, fără urmă de reproș. I-a simțit mâna între coapse. A închis ochii. Bărbatul i-a sărutat gâtul, a luat-o de mână și a așezat-o pe pat. I-a desfăcut picioarele, abia atingând-o, și a mângâiat-o, apoi i-a tras rochia peste cap. Și-a aplecat capul și i-a sărutat buricul, a coborât încet cu buzele, s-a oprit pe pântecul ei, desfăcându-și șortul și lăsându-l să cadă lângă pat, fără să-și ridice capul dintre coapsele ei.

— Nu așa, a șoptit Marina.

L-a apucat de bărbie. L-a sărutat în timp ce căuta cu mâinile între picioarele lui. L-a ajutat să intre în ea. Bărbatul îi săruta sânii, fața, părul, mișcându-se lent înainte și înapoi. După câteva clipe, s-a oprit și i-a șoptit:

— Mă gândesc la tine de când mi-ai zis că lași totul să se întâmple.

Marina l-a apăsât pe umăr și bărbatul și-a reluat mișcările.

— Stai, i-a spus după câteva clipe.

Bărbatul s-a oprit și au rămas nemișcați.

— Încet, i-a șoptit la ureche.

— Vreau să-ți placă, i-a spus Dan și a sărutat-o.

Femeia a gemut încet și Dan a ridicat capul spre copil. Marina și-a apăsât palmele pe spattele lui.

— Acum, acum, a murmurat.

Dan și-a depărtat pieptul de sânii ei, i-a mângâiat coapsele și a crescut ritmul. Marina a rămas nemișcată. A strâns din dinți și i-a presat fesele.

— Da, da, a suspinat și a închis ochii.

Bărbatul și-a lipit pieptul de sâni ei și s-a oprit, expirând cu putere.

Da, da. La fel ca altădată. Era persoana potrivită. Atâtea încercări, atâtea drumuri la medic. Câte ovule, câte tratamente, inclusiv naturiste, nimic nu-i rezolvase problema. Nici nu a vrut să rețină termenul medical. Ginecologul zicea că e o afecțiune des întâlnită, în special la femeile cu nivel scăzut de estrogen, adică după nașteri, în timpul alăptării sau când se apropie menopauza. Și cât insistase docto-rița că nu-i mai trebuie ei sterilet. Ea nu-și pierduse speranța că o să scape de durerile îngrozitoare pe care le avusese cu ultimii bărbați. Trebuia cineva să o facă să se simtă iar bine, să simtă că face dragoste, nu că o împunge un cuțit. Ce uscăciune vaginală? Nu era cazul ei, avea destul estrogen, îi confirmaseră analizele de sânge. Dan alunecase ușor, firesc, din primul moment simțise că avea să simtă plăcerea până la capăt. Și-a plimbat mâna prin părul lui. S-au privit în ochi și au întors amândoi capul spre pătuț.

Dan i-a dat părul la o parte de pe frunte și a mângâiat-o.

— Îmi place talia ta, cum pot s-o cuprind în palme, a zis și i-a sărutat buricul.

Marina l-a tras spre ea, și-a lipit buzele de urechea lui și a murmurat:

— Da, da, ești nebunia mea.